

temporum injuria interciderint; sane quæ publica Liturgiæ oratio ad patrocinium Liborij implorandum apud nos habetur, innumeris tastatur miraculis decoratum. Calculo cum primis laborantium singularis apud Deum patronus adjutorque est; Quâ pervulgatâ famâ evocatus anno Christi 1277 Wernerus Moguntinus Archiepiscopus Paderbornam supplex venit, ac D. Liborij implorata ope à calculi malo se liberatum palam testatus est. Neque tum primùm cœpisse hujus mali cœlestem medicum implorari argumento est, quòd jam in Gallia etiam ante adventum in Saxoniam referatur Calculi medicus imploratus.

*Gobelinus
cap. 67. ad
hanc ata-
tem.*

*Bollandus
comment.
ad vitam
Liborij. § 5.*

Cæterum ut hæc ab ipsius Divi ætate repetamus, vixit D. Liborius Cenomannorum quintus, seu ut alij quartus, Episcopus, Valentiniano, Gtationo, & Theodosio Augustis, ut Baronius censuit, æqualis D. Martino Turonensi Episcopo, quocum illi intima familiaritas fuit, ut à sanctissimo viro prima illi sanctitas adhæserit. Quæ enim innocentia primam ætatem exegit, ea vitæ sanctimonia per 49 novem annos Episcopatum administravit, omnibus Episcopi virtutibus, rebusque præclarè pro Ecclesia sua gestis conspicuus. Quem ob id extremo morbo decumbentem S. Martinus Angeli monitu invisit, & in sepulchrum intulit, prædicto ante Successore, quem Victurium habuit. Excessit è vita circa annum Christi 383. 5, Idus Junij, seu ut alij 23 Julij, quo die Paderbornenses annuo, ac solemni ritu Liborium colunt. Quibus post obitum miraculis cognitus, ijs dum viveret, clarum perhibent. Sanctitatis tot testes habet, quot vitæ suæ scriptores fastosque Sanctorum, ut supervacaneum hic referre. Nec minus Albricus Cenomannensium Episcopus, à quo Baduradus Liborij corpus impetravit, eximiæ sanctitatis præful tum temporis conspicuus, quem in Divorum quoque numerum retulere fasti Ecclesiæ suæ; ut quæ inter D. Martinum, & Liborium olim familiaritas; eadem inter Albricum & Baduradum utrumque gente Saxonem conspiciatur. Habet hoc Christiana vita per commercia virtutum, ut sanctos sibi viros in familiaritatem & amorem consociet; haud secus quàm impiorum consortia à vitijs trahuntur. Ex eo nunc tempore Liborius ad B. Virginem & Kilianum Urbis & Diœcesis patronus adoptatus. Quoniam verò sacrilegio sanctissimum hoc corporis pignus ætate nostra per Christianum Ducem Brunswicensem & Halberstadiensium Episcopum, captâ ab eo urbe, vi militari abstractum sit aliquamdiu, redditumque post Urbi nostræ, tempori memorandum est. Antiquitus, ne quis hoc in Cenomannis miretur, adeo difficiles erant Christiani in movendis Divorum corporibus, ut ne fragmina ossium dari sinerent, sed vela tantum, quibus corpora Martyrum involuta servabantur, quæ sanctuaria & Brandea dixere. Quemadmodum hæc ex epistola Gregorij M. ad Constantiam Augustam,

*Brevis
Synopsis
vitæ S. Li-
borij.*

*Baronius in
Martyro-
logio.*